

El banc de la CUP. Darrere d'Anna Gabriel, en Benet Salellas.

Vostè ha dit que el Govern tirarà endavant la resolució del Parlament suspesa pel Tribunal Constitucional. Vol dir que treballarà en les lleis de seguretat social, hisenda i procés constituent?

—La resolució ubica aquestes lleis —que són molt necessàries— en l'àmbit estricte del Parlament de Catalunya; no diu que siguin unes iniciatives del Govern, sinó del mateix Parlament que, òbviament, és sobirà per tirar endavant iniciatives legislatives. Jo em referia, de manera genèrica, al fet que el Govern està compromès amb els mandats del Parlament de Catalunya —com no pot ser d'altra manera— encara més si aquests mandats provenen de la ciutadania que s'ha expressat en les eleccions del 27S. Pel que fa, concretament, a la resolució d'inici de procés cal recordar que, quan aquesta ha estat debatuda —vol dir que tot els grups han dit la seva i després s'ha votat—, s'ha aprovat per una majoria absoluta de diputats. És una resolució de caràcter polític i el Govern, evidentment, està compromès a respectar aquest debat parlamentari. Això és el que deia en termes genèrics. Si analitzem la resolució fil per randa podríem veure com hi ha apartats o paràgrafs que interpel·len el Parlament i d'altres que interpel·len la Generalitat.

—La providència del TC ha advertit el Govern de la Generalitat “del seu deure d'impedir o paralitzar qualsevol iniciativa que suposi ignorar o eludir la suspensió acordada”. Si s'ha de respectar la resolució de seguida, s'ignora o eludeix la suspensió...

—És una desproporció absoluta. Per això ens sorprèn que el president Rajoy parlés de proporcionalitat de la resposta del Govern espanyol. Desproporcionalitat ja és, per descomptat, posar un recurs davant del →

→ il·legitimitat d'aquest Tribunal Constitucional”.

Forcadell, al punt de mira

Les parts més visibles de la declaració, advertia Salellas, són les que ha de desenvolupar el legislatiu, sobretot les tres lleis esmentades de seguretat social, Agència Tributària Catalana i procés constituent. Com és el Parlament qui les ha d'impulsar, pot ser la seva presidenta, Carme Forcadell, en el punt de mira del TC?

Oriol Amorós pensa que no: “Crec que no hi ha base per inhabilitar la presidenta perquè la seva funció és ordenar els debats. I el debat ha estat ordenat exquisidament. Sembla que tenen un problema amb el contingut del debat. Però el contingut, en democràcia, no hauria de ser delictiu i, per tant, no hi hauria d'haver cap risc perquè ningú sigui inhabilitat per defensar al Parla-

ment el programa polític amb el qual es va presentar”.

Lluís Llach, ara també diputat de Junts pel Sí, pensa diferent: “Esperar que no ataquin la presidenta del Parlament és esperar impossibles. Però hauran de tenir un capteniment que els obligarà a comportar-se de certa manera, no només de cara a les seves conviccions, que són dubtoses, sinó de cara a l'observació internacional a la qual estem sotmesos. Per tant, segur que volen anar contra Carme Forcadell, perquè és l'única representant de la nostra sobirania. Però la Carme Forcadell, els diputats i nosaltres estem disposats a assumir la nostra responsabilitat. Que facin”, sentència Llach.

El músic pensa que fer un pas més seria contraproductiu per al mateix Estat: “Inhabilitar un Parlament recent escollit per votació popular, amb uns números molt contundents, i la seva presidenta per fer cas als seus. Què ha de fer la presidenta del Parlament? No obeir els seus diputats quan li demanen de fer una declaració? És absurd. Nosaltres assumirem la nostra responsabilitat. L'Estat haurà d'assumir la seva davant dels seus ciutadans —que també hauríem de ser nosaltres— i davant la història, que també els jutjarà. Calma, serenitat i a esperar”.

No hi ha pressa? “Jo, precisament per tot això —diu Llach—, tinc pressa per tenir president. Em sembla absurd que no puguem tenir ja una presidenta investit”.

**LLUÍS LLACH:
“ESPERAR QUE
NO ATAQUIN LA
PRESIDENTA
DEL PARLAMENT
ÉS ESPERAR
IMPOSSIBLES”**

NEUS MUNTÉ

“De l’Estat no hem rebut ni una trucada per dialogar”

Neus Munté és vice-presidenta del Govern en funcions de la Generalitat de Catalunya. Analitza els límits del desafiament i rebutja que pugui ser ella un recanvi d'Artur Mas com ha suggerit la CUP.

Entrevista d'Àlex Milian

→ TC que saps que, en ser admès a tràmit, comporta automàticament la suspensió d'una resolució política que ha aprovat i debatut un Parlament democràticament constituït. Veiem una desproporcionabilitat escenificada després de reunions amb grups polítics estatals, amb les organitzacions sindicals i el rei. Després de tot això ha presentat un recurs davant del TC que, una vegada més –i sap greu dir-ho així–, demostra la utilització de la justícia en benefici del Govern de l'Estat, en aquest cas per posar una mordassa als catalans i les catalanes que s'han expressat en unes eleccions tan massives com les del 27S.

—La resolució diu que es “Declara la voluntat d'inici de negociacions per tal de fer efectiu el mandat democràtic de creació d'un Estat català independent en forma de república”. Al peu de la lletra, fins i tot aquestes negociacions amb el mateix Estat poden ser iniciatives que s'han d'“impedir o paraitzar” i per les quals el TC pot empaitar penalment el Govern?

—Sí, sí, sí. Si analitzem punt per punt la resolució, hi ha aspectes que són obvis... Aquesta voluntat de negociar l'hem mantingut en tot moment. La llàstima és que a l'altra banda no hi hagi ningú que vulgui seure ni parlar ni escoltar. Però la resolució torna a recollir la nostra voluntat de defensar els nostres arguments davant de les instàncies que pertoquein, tant a nivell de l'Estat com internacional.

—De part del Govern espanyol hi ha hagut cap intent de parlar res des de les eleccions del 27S?

—No, de res. No només no han dit de parlar de tot allò que té a veure amb el procés o el full de ruta sinó tampoc amb allò que no té res a veure amb el full de ruta. És a dir, d'aquells 23 punts que el president Mas va abordar amb el president Rajoy només se n'ha pogut abordar un que té a veure amb infraestructures. Però tampoc ha volgut parlar de punts que s'han anat agreujant. El Govern espanyol ha anat prenent decisions que han anat en

«Ha sortit el meu nom, però hi ha una lleialtat a prova de foc. Cap al president Mas»

detriment de molts d'aquells aspectes. Ni a nivell sectorial (Cultura, Ensenyament, Benestar Social i Família) no hi ha hagut cap intent de negociar res o acostar postures. Al contrari.

—Sobre la resolució el Govern espanyol sí que ha parlat amb molts partits, dos dels quals no tenen representació a les Corts espanyoles.

—Efectivament. Aquí ningú ha rebut una trucada per dialogar: ni el president del Govern en funcions de la Generalitat –que seria el més oportú– ni el cap de llista de Junts pel Sí ni la presidenta del Parlament. Cap trucada.

«Nosaltres partim de la base que el TC està tan polititzat que ha perdut part de la seva essència i el considerem desligimitat»

—El Govern estudia presentar recurs d'inconstitucionalitat contra la reforma de la llei del TC que permet que el TC empaiti penalment Govern i Parlament?

—Ens sembla que l'objectiu d'aquesta reforma és molt clar. Pel moment en què es planteja la reforma i els arguments són prou obvis del que es persegueix. De vegades es busca la contradicció: si Catalunya està en fase de desconexió,

com és que es continuen impugnant lleis davant del TC? Perquè mentrestant hem de defensar les nostres competències. I s'estan generant lleis que, des d'una perspectiva social i de dret, són molt perilloses i molt lesives. Aquesta és una llei que pretén saltar-se garanties jurídiques per castigar el que entenen com incompliments, obviant que tenim detectats i llistats molts incompliments del Govern de l'Estat respecte a sentències del TC en temes molt sensibles per a Catalunya: temes que tenen a veure amb les beques universitàries, amb les subvencions a les entitats socials –com és el cas del 0,7%–... I no són ni una ni dues, són moltes sentències que, des de fa anys, incompleixen sistemàticament. Que ara es generi una reforma de la llei del TC que pretén perseguir, en aquest cas, el Govern de Catalunya i que, per la seva banda, obviïn els incompliments que ells estan perpetrant, ens deixa perplexos.

—Seria estrambòtic presentar un recurs contra aquesta reforma mentre es declara que no s'acatarà el TC?

—Nosaltres partim de la base que el TC està tan polititzat que ha perdut part de la seva essència i el considerem deslegimitat. Ja no només per aquests últims episodis, com la reforma esmentada, sinó de coses de fa anys. Quan el TC escappa l'Estatut de Catalunya, allò és l'origen de tot plegat. És a partir d'aquell moment que les forces polítiques catalanes i la societat civil prenen consciència del que està passant: que no hi ha el més mínim respecte pel poble de Catalunya que s'ha expressat en el seu Parlament en una votació molt clara. Venim d'allà i el TC no s'ha esmenat en aquestes pràctiques poc democràtiques. Ja entenem que pot semblar estrambòtic, però, mentre no puguem fer aquest salt qualitatiu, hem de continuar tocant de peus a terra. No vull barrejar les coses perquè no és el mateix la reforma del TC que altres lleis recentralitzadores, però hem de continuar sense abaixar la guàrdia i continuar defensant els drets dels nostres ciutadans i les lleis que emparen, per exemple, el tercer

JORDI PLAY

sector. És allò per què hem de batallar avui perquè, si no, els efectes d'aquestes lleis seran realitat demà mateix.

—És evident, com ha dit el president, que en un moment donat s'haurà de substituir la legalitat espanyola per una legalitat catalana. Això implica desobediència sí o sí.

—Ens resistim a parlar de desobediència perquè no volem facilitar les coses a aquells que només estan pendents de com perjudicar aquest procés. Podem

parlar en termes d'obediència a una legalitat o una altra però tot són legalitats. Si entrem en el seu marc mental només n'hi hauria una, la que emana de les Corts espanyoles o el Govern de l'Estat. I nosaltres creiem que som una nació, que tenim unes competències exclusives i que podem legislar i, per tant, la legalitat catalana és aquella que el Govern català i el Parlament han de poder desenvolupar i obeir. Això ens ho creiem i ho estem exercint.

—Com més es trigui a formar Govern, més feble és el Govern català en funcions?

—El Govern en funcions pot actuar amb una certa normalitat durant un temps i és el que estem fent. Estem actuant amb responsabilitat i, malgrat estar en funcions, estem governant i gestionant totes les competències que tenim. També és veritat que, després del 27S, amb uns programes molt clars i un resultat electoral molt clar, Catalunya necessita un Govern nou, fort i plural que pugui aplicar els programes que han resultat avalats per la ciutadania i, també, claríssimament, aquesta resolució aprovada pel Parlament. Això ho ha de fer un Govern sorgit necessàriament d'aquest 27S i no un Govern, amb tota la legitimitat però sorgit d'unes altres eleccions. Ens agradi o no, això és una disfunció i hem de ser responsables per donar sortida a aquest nou Govern.

—Mentrestant, aquesta resolució no ha de ser desenvolupada?

—La resolució parla del futur Govern i aquest futur Govern ha de sortir dels acords de les forces parlamentàries, la investidura d'un president i, a partir d'aquí, dels acords i decisions dels nous departaments i els seus nous consellers. I en això estem treballant.

—El seu nom ha estat esmentat per la CUP com un possible recanvi d'Artur Mas al capdavant del futur Govern. Si es dona el cas, assumiria la presidència?

—És que el cas no es dona. Junts pel Sí, des del primer minut, no ha amagat mai que el candidat a la presidència era Artur Mas perquè entenem que aglutina actius importantíssims i que, evidentment, es veurà acompanyada d'altres persones que sumen actius positius però el president Mas és qui ha conduït d'uns anys ençà, amb molta determinació i amb molta honestedat, aquest vaixell cap a l'Estat propi. Com això és així i hi ha un electorat que ha donat suport a aquesta candidatura, com que hi ha un compromís electoral, i som i volem ser coherents, el nostre candidat és Artur Mas. No hi ha la possibilitat de dir "si no agrada aquest, en posem un altre". No, no, no. Això no ha passat mai. Han sortit noms —no només el meu—, però hi ha una lleialtat a prova de foc que ens fa dir des de Junts pel Sí que l'únic candidat és el president Mas. ●